

از برنامه درسی دانش افزا تا
برنامه درسی شایستگی پرور

جناب آقای دکتر مرتضی کرمی

عضویت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

* روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۸/۲۵ ساعت ۱۳:۵۵-۱۳:۳۵

خلاصه:

افزایش توان اشتغال پذیری دانشجویان در راستای ارتقاء مسئولیت پذیری اجتماعی دانشگاه ها یکی از موضوعاتی است که در سال های اخیر به دغدغه جاری دانشگاه ها تبدیل شده است. آنچه امروز به عنوان مسئله، تحت عنوان بیکاری دانش آموختگان دانشگاهی و یا نابسندگی کیفی آن ها برای احراز مشاغل خودنمایی می کند را در وهله نخست بایستی در کیفیت برنامه درسی دانشگاهی از منظر اشتغال پذیری جست. در مقاله حاضر ضمن نقد وضعیت جاری نظام برنامه درسی که مانع از تحقق این رسالت مهم می شود به الزامات برنامه درسی برای برون رفت از این وضعیت پرداخته می شود. در ادامه چارچوب نظری گنجانیدن اشتغال پذیری در برنامه درسی دانشگاهی مورد بحث قرار می گیرد که اتخاذ رویکرد برنامه درسی مبتنی بر پیامد، محیط یادگیری تکلیف محور، تلفیق آموزش کلاس درس و محیط کار و فعالیت های فوق برنامه درسی مهمترین ابعاد آن می باشند. ارائه مدل بهینه جهت تلفیق نظر و عمل در برنامه درسی از جمله مهمترین موضوعات در این زمینه مورد بحث قرار می گیرد. سپس چالش های کاربردی این رویکرد در نظام آموزش دانشگاهی کشور نظیر نبود رابطه منسجم دانشگاه ها با جامعه به ویژه ضابطه گذاران بازار کار در مقام تدوین و اجرای برنامه های درسی مورد بحث قرار گرفته و در پایان راه کارهایی عملی جهت ارتقاء اشتغال پذیری در برنامه های درسی دانشگاهی ارائه می گردد.